

158

Rijkswet van 16 februari 1978, houdende wijziging van de Consulaire Wet wegens aanpassing aan de hedendaagse omstandigheden

Wij Juliana, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz., enz., enz.

Allen, die deze zullen zien of horen lezen, saluut! doen te weten:

Alzo Wij in overweging genomen hebben, dat het wenselijk is, ter aanpassing aan de hedendaagse omstandigheden de Consulaire Wet van 25 juli 1871, Stb. 91, te wijzigen;

Zo is het, dat Wij, de Raad van State van het Koninkrijk gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, de bepalingen van het Statuut voor het Koninkrijk in acht genomen zijnde, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

ARTIKEL I

De Consulaire Wet (Stb. 1871, 91) wordt als volgt gewijzigd:

A. Artikel I wordt gelezen:

Aan de consulaire ambtenaren, bij algemene maatregel van rijksbestuur aan te wijzen, wordt toegekend:

- a. de bevoegdheid tot het opmaken van akten van de burgerlijke stand,
- b. de bevoegdheid tot het opmaken van andere burgerlijke akten,
- c. de bevoegdheid tot het verrichten van bepaalde handelingen van vrijwillige rechtspraak in burgerlijke zaken, in Nederland aan kantonrechters en in de Nederlandse Antillen aan leden van het gerecht in eerste aanleg opgedragen.

Evenzo kan bij algemene maatregel van rijksbestuur een bepaalde onder a of b begrepen bevoegdheid afzonderlijk aan consulaire ambtenaren worden verleend.

Rechtspraak bij andere wetten aan diplomatieke en consulaire ambtenaren opgedragen, wordt uitgeoefend overeenkomstig de regelen van deze wet.

De consulaire ambtenaren oefenen een hun toegekende bevoegdheid uit binnen het ressort dat Onze Minister van Buitenlandse Zaken voor de consulaire post waaraan zij verbonden zijn, heeft vastgesteld, en slechts ten behoeve van daarin aanwezige Nederlanders.

Een consulaire ambtenaar mag scheidsmansman zijn.

B. Artikel 2 wordt gelezen:

Onder consulaire ambtenaren verstaat deze wet de aan het hoofd van consulaire posten gestelde diplomatieke en consulaire ambtenaren en de verdere leden van het personeel van de buitenlandse dienst, die aan een consulaire post een consulaire betrekking bekleden.

C. Artikel 4 wordt gelezen:

Ter vervulling van zijn in artikel I genoemde bevoegdheden kan een consulaire ambtenaar een tolk benoemen of, bij voorkomende omstandigheden, een persoon tijdelijk met de betrekking van tolk belasten.

D. Artikel 5 wordt gelezen:

De tolk, krachtens het voorgaande artikel benoemd of aangewezen, legt, alvorens zijn betrekking te aanvaarden, in handen van de consulaire ambtenaar de eed (de belofte) af, dat hij die betrekking getrouw zal waarnemen.

E. De artikelen 6 en 6a vervallen.

F. Artikel 7 wordt gelezen:

Grossen van overeenkomstig artikel 17 opgemaakte akten voeren aan het hoofd de woorden «In naam des Konings».

Deze grossen en grossen van uit kracht van de wet door een consulaire ambtenaar gedane uitspraken zijn in het Koninkrijk uitvoerbaar, mits in behoorlijke vorm opgemaakt.

Na het wijzen van een scheidsrechterlijke uitspraak zendt de consulaire ambtenaar deze uitspraak, met een afschrift van zijn schriftelijke benoeming als scheidsman door de partijen of met een authentiek afschrift daarvan, aan de president van de arrondissementsrechtbank te 's-Gravenhage, die daarop een bevelschrift stelt als bedoeld in artikel 642 van het Nederlandse Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering. De artikelen 644-653 van dat wetboek zijn van toepassing.

G. Artikel 8 wordt gelezen:

Voor alle uitspraken en akten, uit kracht van de wet door consulaire ambtenaren opgemaakt of verleden, is het gebruik van elke levende taal geoorloofd, mits de gebezigde taal wordt verstaan door de partijen en door allen die bij het opmaken of verlijden der akten verschijnen, ofwel de inhoud aan hen die de gebezigde taal niet verstaan, wordt vertolkt door een volgens artikel 5 beëdigde tolk.

H. De artikelen 9-11a worden vervangen door:

Artikel 9

Bij de uitoefening van rechtspraak en het verrichten van andere handelingen van rechters neemt de consulaire ambtenaar zoveel mogelijk de voorschriften in acht die in de twaalfde titel van het Eerste Boek van het Nederlandse Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering aan rechters en griffiers zijn gegeven.

Artikel 10

Door een consulaire ambtenaar als getuige opgeroepen binnen het consulaire ressort aanwezige Nederlanders die geen geldige reden van verschoning hebben, moeten verschijnen en onder ede (belofte) de gehele waarheid en niets dan de waarheid zeggen.

Een door een consulaire ambtenaar benoemde deskundige die zijn benoeming aanneemt, moet onder ede (belofte) de hem toevertrouwde last naar geweten vervullen.

De consulaire ambtenaar is bevoegd binnen het consulaire ressort aanwezige Nederlanders op te roepen die echtgenoot, bloed- of aanverwant, voogd, toezienende voogd, curator, bijzondere curator of toezienende curator zijn van degene over wiens rechten een zaak behandeld wordt. De opgeroepene die geen geldige reden van verschoning heeft, is verplicht in persoon of, waar de wet zulks toelaat, bij gemachtigde te verschijnen.

Artikel 11

Een consulaire ambtenaar kan worden gewraakt op een of meer der in artikel 30 van het Nederlandse Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering genoemde gronden.

Op de wraking beslist de onmiddellijk boven hem gestelde ambtenaar of bij gebreke daarvan de secretaris-generaal van het Departement van Buitenlandse Zaken, zonder hoger beroep.

Indien een consulaire ambtenaar zich verschoont of indien zijn wraking gegrond bevonden wordt, voorziet de onmiddellijk boven hem gestelde ambtenaar of bij gebreke daarvan de secretaris-generaal van het Departement van Buitenlandse Zaken in zijn vervanging door een andere consulaire ambtenaar die niet aan de eerstgenoemde ondergeschikt mag zijn.

Artikel 11a

Alle vonnissen en beschikkingen van een consulaire ambtenaar zijn bij voorraad uitvoerbaar, voorzover hij niet anders bepaalt.

Van de einduitspraken van een consulaire ambtenaar kan gedurende drie maanden na de uitspraak bij beroepschrift hoger beroep worden ingesteld bij de arrondissementsrechtbank te 's-Gravenhage of, indien het recht van de Nederlandse Antillen is toegepast, bij het gerecht in eerste aanleg in dat rijksdeel. Tegen einduitspraken die een voorlopige beslissing behelzen, staat geen rechtsmiddel open.

I. Het opschrift van het TWEEDE HOOFDSTUK wordt gelezen:
Het opmaken van burgerlijke akten.

J. Als eerste artikel van het tweede hoofdstuk wordt ingevoegd:

Artikel 11b

Alle akten, uit kracht van de wet door consulaire ambtenaren opgemaakt of verleden zijn geldig, ook wanneer de bij de Nederlandse wetten of in voorkomend geval de bij de Nederlands-Antilliaanse wetten voorgeschreven formaliteiten daarbij niet in acht zijn genomen, mits in dit geval in het stuk de redenen vermeld zijn waarom het verzuim der voorgeschreven formaliteiten onvermijdelijk was.

K. Artikel 12, eerste lid, wordt gelezen:

Een consulaire ambtenaar is, voor zover hem de bevoegdheid tot het opmaken van akten van de burgerlijke stand is toegekend, bevoegd tot de verichtingen, aan de ambtenaren van de burgerlijke stand bij Nederlandse of Nederlands-Antilliaanse wettelijke bepalingen opgedragen.

L. In artikel 12, tweede lid, wordt «hen» gewijzigd in «hem».

M. In artikel 14, derde lid, wordt in plaats van «consulaat» gelezen: consulaire post.

N. Artikel 16a wordt gelezen:

Van de verzoeken tot doorhaling van een akte in of tot aanvulling of verbetering van de registers van de burgerlijke stand die binnen een consulaire res-

sort zijn of hadden moeten worden gehouden, neemt de arrondissementsrechtbank te 's-Gravenhage kennis, behoudens hoger beroep.

Artikel 29 van boek 1 van het Nederlandse Burgerlijk Wetboek is van overeenkomstige toepassing.

O. Artikel 17 wordt gelezen:

Een consulaire ambtenaar is, voorzover hem de bevoegdheid tot het opmaken van andere burgerlijke akten dan die van de burgerlijke stand is toegekend, bevoegd tot verrichtingen, aan de notaris bij Nederlandse of Nederlands-Antilliaanse wettelijke bepalingen opgedragen.

De door hem of te zijnen overstaan overeenkomstig die wettelijke bepalingen verleden akten hebben gelijke kracht als waren zij in het Koninkrijk verleden.

P. Artikel 18 wordt gelezen:

De door Nederlanders binnen het ressort van een in het vorige artikel vermelde ambtenaar overeenkomstig de voorschriften van het Nederlandse of Nederlands-Antilliaanse recht opgemaakte olographische en geheime testamenten zijn geldig, na bij die ambtenaar in bewaring te zijn gesteld, mede met inachtneming van hetgeen daarover in het Nederlandse of Nederlands-Antilliaanse recht is bepaald.

Q. Artikel 19 vervalt.

R. De eerste vier leden van artikel 19a worden vervangen door de volgende drie leden:

De consulaire ambtenaren, voor zover zij bevoegd zijn tot het opmaken van:

- a. openbare akten bevattende uiterste willen of herroeping van uiterste willen,
- b. akten van superscriptie,
- c. akten bevattende bewaargeving of teruggave van uiterste willen,
- d. akten van giften van de gehele of gedeeltelijke nalatenschap, de gift van een of meer goederen uit de nalatenschap daaronder begrepen,
- e. akten van benoeming ingaande bij overlijden,

zijn verplicht uiterlijk op de eerste werkdag volgende op die waarop zij zulk een akte hebben opgemaakt aan Onze Minister van Buitenlandse Zaken op een door Onze Minister van Justitie vastgesteld formulier in tweevoud opgave te doen van de in het volgende lid bedoelde gegevens.

Deze gegevens zijn:

- 1°. het nummer waaronder de akte in het door de consulaire ambtenaar gehouden repertorium is vermeld,
- 2°. de datum van de akte en de soort van de akte, naar de onderscheiding van het vorige lid,
- 3°. de eerste drie voornamen, het aantal van de voornamen, en de naam, geboorteplaats, geboortedatum en woonplaats van de persoon die de akte deed opmaken, voor zover deze gegevens zijn opgenomen, of een verklaring dat en waarom deze niet kunnen worden opgegeven,
- 4°. de voorletters, naam, ambtsbetrekking en standplaats van de consulaire ambtenaar die de akte heeft opgemaakt,
- 5°. indien een openbare akte bevattende een uiterste wil of herroeping van een uiterste wil is opgemaakt, de mededeling of bij deze akte alle vorige uiterste willen al dan niet zijn herroepen.

Onze Minister van Buitenlandse Zaken zendt de ontvangen opgaven onverwijld naar het testamentenregister.

In het laatste lid van artikel 19a wordt in plaats van «opzending» gelezen «opgave».

S. Het DERDE HOOFDSTUK, het opschrift OVERGANGSBEPALING en de artikelen 159 en 160 vervallen.

T. Artikel 161 wordt artikel 20.

ARTIKEL II

In artikel 21, tweede lid, van de Rijkswet vrijwillige zetelverplaatsing van rechtspersonen (Stb. 1967, 161) wordt in plaats van «17» gelezen «1, vierde lid» en wordt in plaats van «Nederlandse onderdanen» gelezen: Nederlanders.

ARTIKEL III

De Consulaire Reglementen Wet (Wet van 19 maart 1913, Stb. 101) wordt ingetrokken.

ARTIKEL IV

De artikelen 429a–429r van het Nederlandse Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering treden voor de behandeling in Nederland van zaken als bedoeld in de artikelen 11a, tweede lid, en 16a in werking op het ogenblik van het in werking treden van deze rijkswet.

ARTIKEL V

Deze rijkswet treedt in werking op een door Ons te bepalen tijdstip.

ARTIKEL VI

De tekst van de Consulaire Wet wordt, na in de wettelijke spelling te zijn overgebracht, door de zorg van Onze Minister van Justitie in het Staatsblad geplaatst. Daarbij worden de leden van de artikelen van nummers voorzien.

Lasten en bevelen, dat deze in het Staatsblad en het Publicatieblad van de Nederlandse Antillen zal worden geplaatst, en dat alle ministeriële departementen, autoriteiten, colleges en ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven te New York, 16 februari 1978

Juliana

De Minister van Buitenlandse Zaken,
C. A. van der Klaauw

De Minister van Justitie,
J. de Ruiter

Uitgegeven de *elfde* april 1978

De Minister van Justitie,
J. de Ruiter

¹ Laatstelijk gewijzigd bij de rijkswet van 3 april 1969, Stb. 179.

Zie voor de behandeling in de Staten-Generaal: Kamerstukken II 1976/77, 14 272 (R 1055); 1977/78, 14 272 (R 1055), Hand. II 1977/78, bladz. 425, Kamerstukken I 1977/78, 14 272 (R 1055) (35), Hand. I 1977/78, bladz. 100.